

Mijn column nummer 179

Buffalo Bill en de bodem

Van 1865 tot 1880 waren de westelijke gebieden in Noord Amerika nog wild. Zij waren nog niet als staten in de unie opgenomen. Het was een land vol cowboys, indianen, goudzoekers, pelsjagers en ontdekkingsreizigers. Het Wilde Westen was voor velen aantrekkelijk: er viel wat te halen en er golden nog geen wetten zoals aan de oostkust, waar de kolonisten zich eerder hadden gevestigd. De ondergrond van Nederland wordt wel vergeleken met het Wilde Westen. Ook hier valt heel wat te halen: delfstoffen, aardwarmte, ruimte voor gebouwen, kabels en leidingen en de opslag van aardgas, kooldioxide, warmte en koude en misschien nog veel meer. En nog lang niet alles is wettelijk geregeld.

De Nederlandse overheden hebben de ondergrond wel in het vizier. Het is een belangrijk onderwerp in de Intentieverklaring bodem die de minister van VROM, de gezamenlijke provincies en de gezamenlijke gemeenten op 21 mei 2008 hebben ondertekend. Deze verklaring is de opmaat voor een convenant tussen de overheden, dat tijdens de week van de bodem in het najaar van 2008 zal worden ondertekend.

Nog voor de zomer worden vier regioconferenties georganiseerd, waarin de overheden onderdelen van het convenant gaan uitdiepen. Als het convenant is ondertekend, is de eerste streep gezet door het wildwest karakter van de ondergrond. Het echte temmen zal in nauw overleg tussen de beleidsterreinen bodem en ruimte, water, klimaat en energie moeten gebeuren. Nieuwe wetgeving, nieuw beleid en nieuwe bevoegdheden lijken onvermijdelijk om de duurzaamheid van het gebruik van de ondergrond te bewerkstelligen.

Het Wilde Westen is in 15 jaar getemd. Dat moet voor onze ondergrond toch sneller kunnen! Wie wordt de Buffalo Bill of de Calamity Jane van de ondergrond?